

Кое е Божествено, и кое е човѣшко? Ако ти си въ любовта съ обектъ, ще ми кажешъ тѣй: азъ ще те обичамъ като човѣкъ и ще тѣ пригърна и цѣлуна, като човѣкъ. Но нѣма да ми казвашъ: душата ми те обича, затова, заради Господа, чакай да те пригърна. Не, това сж празни работи, празни приказки. У Господа нѣма обекти! Тогава азъ ще ти кажа тѣй: слушай, азъ имамъ 100,000 лв. дългъ, щомъ искашъ да ме цѣлунешъ, ще ми платишъ дълговетѣ. Тогава ние ще се намѣримъ въ положението на онази американка, при която въ една тъмна нощъ се приближава единъ негъръ — пригръща я и я цѣлува. Тя си помислила че е нѣкой американецъ и се разговаряла сладко съ него, обаче, като стигнали до единъ фенеръ, тя вижда, че този господинъ билъ черенъ, негъръ и веднага извиква полицаѣ. Дава го подъ съдъ, иска отъ него обезщетение за нанесената ѣ обида. И всички ние, които се движимъ въ тъмнината на нощта на живота, мислимъ, че всичко онова, което вършимъ е красиво. Но единъ день ще дойдемъ при Свѣтлината. Та казвамъ: отъ гледището на Божественната Любовь, неджзитѣ на човѣшката любовь могатъ да се изправятъ само тогава, като се внесе Свѣтлината на Божественната Любовь. Законъ е: **безъ Бога любовь между хората не може да има!** Самъ Христосъ е казалъ: „Дѣто сж двама или трима събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ“. Значи, дѣто е Любовта, или дѣто е Богъ, тамъ съмъ и азъ — тамъ нѣма обектъ, тамъ Любовта може да се прояви. **Любовта всекога подразбира жертва и разумностъ въ себе си.** Тия двѣ нѣ-